

את הקדריש ברוך הוא באזתָה שעה, ואחר כך תזוזו. וזה שבחותם קתני מפל החסדים ומפל האמת אשר עשית את עבדך וגוי, ועתה היתי לשני מחנות. מחנה שכינה, וכל ביטנו. [ס"א מהנה אמרה היה, שבחותם אליהם זה]. לשני מחנות - שעיה שלם מפל האדים משני חלקים, לבן ואדר.

רבי אלענער אמר, הרי נתבאר אותו לילה שלטונו של צד של עשו היה באזתָה שעה, שהרי בתוב (בראשית א) יהי מארת חסר, ומשום כך ויתר יעקב לבודו, שנשאר יעקב, שהוא שמש לבודו. שהחכמתה הלבנה מן השם. ואך על גב ששmittת זעם כליה השמירה של הקדוש ברוך הוא לא זעם מה פנו מפל וכל, ועל זה לא יכול לו, שבחותם וירא כי לא יכול לו.

הסתбел מינה וראה את אברהם, הסתכל שמאללה וראה את יצחק, הסתכל בגוף וראה שנכלל מצד זה ונכלל מצד זה, ואז הגיע בבור ריכו, בעמוד אחד הסמוות לנו, שהוא מוחוץ לגוף.

ולבן חנה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם, הקיפו בכל צדדיו כדי להצלו. וכשרתה שכינה בתוכו [ס"א אליו], בפה ת Hollow ומחנות באו עטה, ומאותם מלאכים שלחו לעשו.

וישלח יעקב מלאכים. אמר רבי אבא, וכי מה הוא התעוור אל עשו? וטוב היה לו לשתק ממן. אלא, אמר יעקב, יודע אני שעשו חושש לבבוד אבא ולעוזם לא הרגינו אותו, והריני יודע, שהו אייל ואבא קים, אני פוחד מפניהם, אבל עכשו שאבא קים, אני רוצה

לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בהיא שעתא, ולבתר אהדרו, הדא הוא דכתיב קתני מפל החסדים ומפל האמת אשר עשית את עבדך וגוי, ועתה היתי לשני מחנות. מחנה שכינתא, וכל ביתיה, [ס"א מהנה טריה רבתיב מהנה אליהם זה], לשני מחנות, דבורה שלים מפל סטרין מתרעין חולקין חור וסומק.

רבי אלענער אמר, הא אתمر, ההוא ליליא שולטנית דסטרא דעתו הוה בהיא שעתא דהא כתיב (בראשית א) יהי מארת חסר, ובגין כך ויתר יעקב לבודו, דאשתאר יעקב דאייהו שמשא בלחוורי, דאטפסיא סיחרא מן שמשא. ואך על גב דנטירו [ס"א ועם כל דא ישו] דקדשא בריך הוא לא אטעדי מגניה מפל וכל, ועל דא לא יכול לו, דכתיב וירא כי לא יכול לו.

אסתבל לימיינא וחמא לאברהם. אסתבל לשמאלא וחמא לי יצחק. אסתבל בגופא וחמא דאתכליל מסטרא דא ואתכליל מסטרא דא, קדין ויגע בכח ירכו. בחדר עמידא דסמייך לגופא דאייהו לבר מן גופא.

ובגין כך חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם, אקייף ליה בכל סטרוי בGIN לשזבא ליה, וכד שרא שכינתא בגניה [ס"א לבניה] כמה חילין ומשרין אותו בהדריה, ומאיןין מלאכין שדר לגביה דעתו:

וישלח יעקב מלאכים, אמר רבי אבא וכי אמר אייתר אייה לגביה דעתו, ויטב היה ליה לאשתוקי מגניה. אלא אמר יעקב ידענא דעתו חייש ליה ליקרא דאבא ולעוזם ידענא הויאל ואבא קיים לא מסתפינא מגניה. ואבא קאים